

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana
t: 01 478 95 30, f: 01 478 98 77, e: ps-sds@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Ljubljana, 1. oktober 2025

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide
Milan Jakopovič, predsednik

ZADEVA: ZAHTEVA ZA SKLIC NUJNE SEJE ODBORA ZA DELO, DRUŽINO, SOCIALNE ZADEVE IN INVALIDE

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke zahteva, da se na podlagi drugega odstavka 48. člena, v povezavi z 32. členom Poslovnika državnega zbora, skliče nujna seja Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide z obravnavo naslednje točke:

»Dolgotrajna oskrba – prispevek brez storitev«.

I. Obrazložitev

Dolgotrajna oskrba bi morala biti ena ključnih socialnih reform, ki bi ljudem zagotovila varnost in pomoč v starosti. Namesto tega je postala simbol neučinkovitosti vlade dr. Roberta Goloba in Ministrstva za solidarno prihodnost. Prispevek za dolgotrajno oskrbo se pobira, pravice pa niso dostopne. Namesto zaupanja in zakonsko določenih storitev pa ljudje doživljajo razočaranje, socialno nepravičnost in administrativni kaos.

1. Zamik izvajanja zakona

Vlada Janeza Janše je leta 2021 kot prva v zgodovini Slovenije sprejela Zakon o dolgotrajni oskrbi (ZDOsk). S tem je bila po dolgih letih razprav in obljub prvič vzpostavljena sistemska podlaga, ki bi starejšim in bolnim ljudem zagotavljala jasno pravico do pomoči ter postopno gradnjo celovitega sistema dolgotrajne oskrbe. ZDOsk je določal začetek veljavnosti 1. januarja 2023 in je vseboval časovnico uvajanja pravic, vključno s pravico do oskrbovalca družinskega člana, ki bi razbremenila svojce, ki v praksi največkrat prevzemajo oskrbo za ostarele in bolne družinske člane.

Toda še pred uveljavitvijo zakona je vlada dr. Roberta Goloba julija 2022 sprejela novelo Zakona o dolgotrajni oskrbi (ZDOsk-A), s katero je začetek izvajanja prestavila. Ob prevzemu oblasti je nova vlada trdila, da prvotni zakon ni dovolj premišljen, da je preveč ambiciozen in da ni ustrezno finančno podprt. Leta 2023 je vlada dr. Roberta Goloba zato pripravila »popolnoma nov« zakon (ZDOsk-1), s katerim je javnosti obljubljala boljše, pravičnejšo in finančno vzdržnejšo ureditev dolgotrajne oskrbe. Toda javnosti je bilo pri tem zamolčano bistveno dejstvo – če bi ostal v veljavi zakon, ki ga je sprejela vlada Jancza Janšc, bi državljani danes že imeli dostop do pravic. Z novim zakonom vlade dr. Roberta Goloba pa se je uveljavitev vseh pravic, razen ene same, zamaknila za bistveno več kot eno leto.

Že prva pravica, ki bi jo moral zakon zagotoviti – pravica do oskrbovalca družinskega člana – v praksi ni zaživela v zakonsko določenem roku. Ministrstvo za solidarno prihodnost ni zagotovilo kadrovskih, finančnih in organizacijskih podlag za njeno izvajanje, zato svojci niso mogli pridobiti ne statusa oskrbovalca ne nadomestila, ki jim je pripadalo po zakonu. Prav tako pa je bila uvedena nesmiselna omejitev, da upokojenci sploh niso mogli postati oskrbovalci družinskega člana, čeprav prav oni največkrat prevzemajo skrb za starejše sorodnike. Ljudje, ki vsakodnevno skrbijo za svoje najbližje, so ostali brez priznanja in podpore, ki sta jim bila obljubljena, s čimer se je že takrat pokazala nezmožnost vlade dr. Roberta Goloba, da v praksi uresniči sprejete obveznosti.

Od 1. julija 2025 so formalno začele veljati tudi pravice do dolgotrajne oskrbe na domu, e-oskrba in storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti, vendar se prav tako ne izvajajo v zakonskem obsegu. Ljudje oddajajo vloge, vendar odločb ne prejemajo, izvajalci v številnih občinah niso sklenili pogodb, informacijski sistem pa sploh ne omogoča obdelave. Pravice tako obstajajo le na papirju, v resničnem življenju pa jih državljani lahko le delno koristijo. Namesto obljubljenе pomoči se soočajo z birokratskimi zamudami, praznimi obljubami in novimi obremenitvami.

S tem se je dokončno potrdilo, da je vlada dr. Roberta Goloba najprej ustavila rešitve, ki jih je uvedla vlada Janeza Janše, nato pa ni bila sposobna uresničiti niti lastnih določb. Po 1. juliju 2025, ko se je začelo obvezno pobiranje prispevka za dolgotrajno oskrbo, sistem še vedno ni operativen v obsegu, kot ga zakon predvideva. Gre za očiten dokaz nesposobnosti in za kršitev osnovnega zaupanja državljanov, ki od države pričakujejo dejanske rešitve – ne pa novih zamikov, praznih obljub in razočaranj.

2. (Ne)izdajanje odločb in kadri v centrih za socialno delo

Centri za socialno delo (CSD) so prva in ključna vstopna točka za vse upravičence do dolgotrajne oskrbe. Že pred začetkom izvajanja ZDOsk-1 je stroka opozarjala, da bodo za izvajanje nalog potrebovali bistveno več kadra – ocene so kazale, da najmanj 200 dodatnih strokovnih delavcev po vsej Sloveniji. Vlada dr. Roberta Goloba teh kadrovskih okrepitev ni zagotovila. Posledično so CSD podhranjeni, zaposleni pa obremenjeni z dvakrat več primeri, kot je strokovno priporočeno. Socialni delavci se soočajo s preobremenjenostjo, z izgorelostjo in s pogostimi bolniškimi odsotnostmi, številni izkušeni kadri pa zapuščajo sistem.

Zaradi kadrovske podhranjenosti je izvajanje zakona v praksi ohromljeno. Vloge za dolgotrajno oskrbo se rešujejo počasi, odločbe se izdajajo z večmesečnimi zamudami, v mnogih primerih pa jih ljudje sploh ne prejmejo. Na tisoče vlog ostaja nerešenih v predalih CSD. Po podatkih Skupnosti centrov za socialno delo je bilo do konca avgusta 2025 vloženi že več kot 35.000 vlog, vendar je bilo rešenih le okoli 8.000, večinoma z ročnimi odločbami. To pomeni, da kar tri četrtine ljudi ostaja brez formalne pravice, čeprav prispevek plačujejo vsak mesec. V nekaterih občinah, kot sta Maribor in Ljubljana, čakalne dobe za odločbe že presegajo šest mesecev. Absurdno je, da se ob porabi več kot 400.000 evrov za informacijski sistem odločbe za dolgotrajno oskrbo še vedno pišejo ročno, namesto da bi jih izdajali preko informacijskega sistema, ki bi sicer moral biti že zdavnaj vzpostavljen.

Upravičenci, ki bi nujno potrebovali pomoč, ostajajo brez pravic, čeprav redno plačujejo prispevek. Gre za hudo socialno krivico: ljudje, ki ne zmorejo več sami poskrbeti zase, ostajajo prepuščeni družini, sosedom ali pa preprosto ostanejo brez pomoči. Najbolj tragično je, da so med čakajočimi številni težko bolni in nepokretni posamezniki, ki bi oskrbo potrebovali takoj. Tisti, ki nimajo svojcev, so v popolnoma brezizhodnem položaju, saj zanje sistem v praksi sploh ne obstaja.

3. Nedelujoč informacijski sistem

Vlada dr. Roberta Goloba je ob sprejemu ZDOsk-1 javnosti zagotavljala, da bo informacijski sistem omogočal sodobno, pregledno in hitro obravnavo vlog, avtomatizirano izdajanje odločb ter enotne evidence za vse izvajalce. To bi bila nujna predpostavka za transparenten sistem, ki bi zmanjšal administrativne obremenitve in ljudem omogočil dostop do pravic brez nepotrebnih zapletov. V praksi pa informacijski sistem niti do danes ni bil vzpostavljen kljub večletnim pripravam in finančnim vložkom v razvoj, kar pomeni, da celoten sistem dolgotrajne oskrbe temelji na improvizaciji. Z Ministrstva za solidarno prihodnost, ki ga vodi Simon Maljevac, so sicer sporočili, da je bil pri Nacionalnem inštitutu za javno zdravje (NIJZ) vzpostavljen register izvajalcev, vendar na vprašanje, koliko je to stalo, niso želeli odgovoriti. Hkrati je bil objavljen tudi javni razpis za informacijski sistem za vstopne točke (CSD), ocenjen v višini 416.393,44 evra brez DDV, kar kaže, da se sistem gradi prepozno, predrago in brez jasnega načrta.

Ker informacijski sistem ne deluje, so CSD in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) prisiljeni uporabljati začasne rešitve. Vloge se obdelujejo ročno, odločbe se pišejo na papir, evidence se vodijo v Excelovih tabelah, komunikacija med institucijami pa poteka prek elektronske pošte. Takšna improvizacija ustvarja možnosti za napake, podvajanje in izgubljanje dokumentov. Že v prvih dveh mesecih izvajanja so številni socialni delavci opozorili, da so prisiljeni reševati zadeve »na roke«, ker računalniški sistem sploh ne omogoča vnosov.

Ker sistem ne omogoča elektronske obdelave, se odločbe zamikajo za mesece, upravičenci ostajajo brez pravic, storitve pa niso odobrene. Povečuje se administrativni kaos, zaposleni izgubljajo čas za ročno pisanje in usklajevanje, denar, ki ga ljudje vplačujejo, pa ostaja neizkoriščen za namen, za katerega je bil predviden. Ob tem pa javnost nima jasnega pregleda, koliko sredstev je bilo porabljenih za razvoj informacijskega sistema, ki ga danes v praksi sploh ni. Takšno stanje potrjuje, da vlada

dr. Roberta Goloba ni uspela izvesti ene najosnovnejših nalog – zagotoviti delujočo tehnično infrastrukturo, brez katere noben socialni sistem ne more delovati.

4. Nepopolna mreža izvajalcev

ZDOSk-1 je predvideval vzpostavitev celovite mreže izvajalcev, ki bi morali zagotavljati pomoč na domu, institucionalno varstvo in druge oblike oskrbe po vsej državi. Vlada dr. Roberta Goloba je ob sprejemu ZDOSk-1 obljubljala, da bodo ljudje ne glede na kraj bivanja imeli dostop do storitev dolgotrajne oskrbe in da bo mreža izvajalcev zagotovljena najpozneje do začetka pobiranja prispevka. To se ni zgodilo.

Dejansko stanje kaže, da skoraj polovica občin še vedno nima sklenjenih pogodb z izvajalci oskrbe na domu. To pomeni, da na številnih območjih prebivalci nimajo nikogar, ki bi jim pomoč lahko sploh zagotovil. Občine opozarjajo, da so bile prepuščene same sebi, saj jim je Ministrstvo za solidarno prihodnost naložilo odgovornost za sklenitev pogodb, vendar brez jasnih navodil, brez koordinacije in brez zagotovljenih sredstev. Nekatere občine izvajalcev sploh nimajo na voljo, druge pa se soočajo z dolgotrajnimi postopki in pravnimi nejasnostmi.

Po registru izvajalcev dolgotrajne oskrbe, ki je objavljen na spletni strani NIJZ, je pogodbo z izvajalci dolgotrajne oskrbe podpisalo 112 občin, kar pomeni, da jih skoraj polovica še vedno nima urejenih pogojev za izvajanje storitev. Na podeželju in v manjših občinah se dogaja, da ljudje nimajo dostopa niti do osnovne pomoči pri vsakodnevnih opravilih, kot so osebna higiena, priprava hrane ali pomoč pri oblačenju. Vlada dr. Roberta Goloba je s tem ustvarila sistem neenakosti in diskriminacije po geografskem ključu, odgovornost za neuspeh pa prelaga na občine in izvajalce, namesto da bi zagotovila centralno koordinacijo in sredstva.

5. Kadrovska stiska v domovih za starejše in pri izvajalcih dolgotrajne oskrbe

Ena največjih ovir pri razvoju dolgotrajne oskrbe je hudo pomanjkanje kadra v domovih za starejše občane in pri drugih izvajalcih storitev. Že danes domovi za starejše občane poročajo o več kot tisoč neizpolnjenih kadrovskih potrebah po državi. Manjka predvsem medicinskih sester, negovalnega osebja, fizioterapevtov in delovnih terapevtov – torej strokovnjakov, brez katerih kakovostne dolgotrajne oskrbe ni mogoče izvajati. Na navedeno že več kot dve leti opozarjamo tudi v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke. V zvezi s tem smo že 11. januarja 2024 vložili zahtevo za sklic izredne seje Državnega zbora Republike Slovenije s točko dnevnega reda Predlog priporočil v zvezi z zaskrbljujočim stanjem v domovih starejših občanov.

Kjer kadra primanjkuje, so zaposleni prisiljeni prevzemati več opravil, kot jih je mogoče obvladati. Posledice so izgorelost, bolniške odsotnosti in celo odhodi iz poklica. Namesto da bi ZDOSk-1 razbremenil obstoječe kadre in izboljšal kakovost storitev, se v praksi dogaja nasprotno – breme je še večje. Ljudje, ki živijo v domovih za starejše občane, pogosto ostajajo brez ustrezne nege in pomoči, ker osebja preprosto ni. Čakalne dobe za vstop v domove so rekordne, saj prostih mest ni, deloma pa zato, ker domovi zaradi pomanjkanja kadra ne morejo sprejeti novih oskrbovancev.

Enaka težava se pojavlja tudi pri dolgotrajni oskrbi na domu. Številne občine poročajo, da izvajalcev preprosto ni ali pa imajo tako malo kadra, da ne zmorejo sprejeti novih uporabnikov. Negovalke in oskrbovalci so dnevno preobremenjeni, nekateri so prisiljeni opraviti več obiskov, kot jih realno zmorejo. Posledica so krajši obiski in nižja kakovost oskrbe. V številnih okoljih, predvsem na podeželju, ljudje sploh nimajo dostopa do pomoči na domu, čeprav zakon to pravico obljublja. Tako ostajajo brez podpore prav tam, kjer bi jo najbolj potrebovali.

Vlada dr. Roberta Goloba se kadrovske krize loteva z zamudo in brez resnih ukrepov. Namesto strateških načrtov za privabljanje kadra, izboljšanja delovnih pogojev in dolgoročnega financiranja je stanje prepuščeno improvizaciji. Zaposleni so na robu zmogljivosti, oskrbovanci pa ostajajo brez pravic, ki bi jim morale biti zagotovljene. Takšno stanje pomeni, da reforma dolgotrajne oskrbe stoji na povsem nerealnih temeljih – brez ljudi, ki bi jo izvajali, sistem ne bo nikoli zaživel.

6. Prispevek za dolgotrajno oskrbo na zalogo

Od 1. julija 2025 se državljanom redno pobira prispevek za dolgotrajno oskrbo, in sicer 1 % od bruto plače delojemalcev, 1 % od delodajalcev, 1 % od pokojnine upokojencev ter 2 % od prihodkov samostojnih podjetnikov in kmetov. Do konca avgusta 2025 se je na posebnem računu ZZZS nabralo že 55,2 milijona evrov, po oceni rebalansa pa bo do konca leta zbranih kar 255,4 milijona evrov. To je velik finančni zalogaj, ki ga ljudje plačujejo redno in obvezno. V zameno pa ne dobijo nič – pravice se ne izvajajo, odločbe se ne izdajajo, mreža izvajalcev ni vzpostavljena. Prispevek torej obstaja, sistema pa v resnici ni.

Še več, del zbranih sredstev se uporablja za povsem druge namene. Novela ZDOsk-1 določa, da mora ZZZS iz teh prispevkov povračati sredstva Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) za kritje dodatka za pomoč in postrežbo: 112,2 milijona evrov v letu 2025 in 91 milijonov evrov v letu 2026. Namesto da bi denar namenili razvoju storitev dolgotrajne oskrbe, se z njim krpajo druge socialne blagajne. Ljudje so bili prepričani, da plačujejo za nove storitve, v resnici pa financirajo stare obveznosti države.

Takšno ravnanje je tudi ustavno sporno. Pobiranje prispevka brez zagotavljanja dejanskih pravic pomeni kršitev načela sorazmernosti in pravne države (2. člen Ustave Republike Slovenije) ter enakosti pred zakonom (14. člen Ustave Republike Slovenije). Država ljudi sili v plačevanje prispevka, vendar jim ne zagotavlja dejanskih pravic, kar je bil osnovni namen zakona. Pravna stroka že opozarja, da bi takšno stanje lahko bilo predmet presoje na Ustavnem sodišču.

Poleg tega je celoten sistem financiranja netransparenten. Čeprav se denar zbira na posebnem računu ZZZS, javnost nima jasnega vpogleda nad porabo sredstev. Ni rednih poročil, ni mesečnih pregledov prihodkov in odhodkov, znano je le to, da se sredstva uporabljajo tudi za druge namene. Državljanji zato upravičeno dobivajo občutek, da ne plačujejo prispevka za dolgotrajno oskrbo, temveč zgolj nov, prikrit davek. Takšna netransparentnost in zloraba zaupanja še dodatno spodkopavata verodostojnost vlade dr. Roberta Goloba in povečujeta nezadovoljstvo ljudi.

Pravic torej ni, prispevek se pobira, minister pa troši stotine tisoče evrov za promocijo dolgotrajne oskrbe – za storitev, ki v praksi sploh ne obstaja. Podjetje MC3, ustanovljeno v mandatu te vlade, je prejelo dvakrat po 24.400 evrov za komunikacijsko strategijo Zakona o dolgotrajni oskrbi in za komunikacijsko podporo ministru. To pomeni neverjetnih 152 evrov na uro. 152 evrov na uro! Negovalke, ki vsakodnevno skrbijo za starejše in bolne, tega zneska ne zaslužijo niti v dveh dneh dela. Še več – podjetje Dobre zgodbe, v solasti poslanca Svobode Aleksandra Prosenca Kralja, sicer ministrovega nekdanjega sodelavca v Zavodu Ganimed, je za promocijo dolgotrajne oskrbe, ki je ni, prejelo 36.865 evrov. Tudi to podjetje do mandata te vlade ni sodelovalo z vlado, zdaj pa ima pogodbe z več ministrstvi in UKOM. Nazadnje je vlada prejšnji teden odobrila dodatnih 190.000 evrov za promocijo dolgotrajne oskrbe. Gre torej za absurd – država namenja ogromna sredstva za oglaševanje in promocijo sistema, ki se v resnici sploh ne izvaja.

7. Dodatno breme za upokojence

Ena najbolj spornih odločitev v okviru ZDOsk-1 je bila vključitev upokojencev med zavezanca za plačevanje prispevka za dolgotrajno oskrbo. Vlada dr. Roberta Goloba je kljub številnim opozorilom strokovnjakov, sindikatov in društev upokojencev sprejela odločitev, da bodo morali tudi upokojenci namenjati 1 % svojih pokojnin v sistem. S tem je ena najranljivejših skupin prebivalstva dobila dodatno finančno breme in to v času, ko se sooča z inflacijo in nizkimi pokojninami, ki že tako ne zadoščajo za dostojno življenje.

Finančni učinek te odločitve je občuten. Povprečni upokojenec s pokojnino 800 evrov mesečno mora zdaj plačevati približno 8 evrov mesečno oziroma skoraj 100 evrov letno. Pri nekoliko višjih pokojninah (npr. 1.200 evrov) znaša prispevek že 12 evrov mesečno oziroma več kot 140 evrov letno. Čeprav se na prvi pogled zneski morda ne zdijo visoki, pomenijo za starejše ljudi, ki vsak evro namenjajo za hrano, zdravila in osnovne življenjske stroške, zmanjšanje njihovega življenjskega standarda. Ob tem je treba poudariti, da upokojenci prispevajo v sistem, ki jim ne nudi ničesar, saj pravice do dolgotrajne oskrbe v praksi še niso dostopne.

Gre za socialno nepravičnost najvišje stopnje. Upokojenci so v svojem delovnem obdobju že desetletja vplačevali v zdravstveno in pokojninsko blagajno. Namesto da bi v starosti pridobili zaslužene pravice in podporo države, so zdaj prisiljeni dodatno plačevati prispevek za storitev, ki je ne dobijo. Nesprejemljivo je, da so prav oni tisti, ki dolgotrajno oskrbo najbolj potrebujejo, vendar ostajajo brez nje. S tem se je sistem spremenil v mehanizem pobiranja denarja od najbolj ranljivih, brez dejanske povratne koristi za njih.

Politična odgovornost vlade dr. Roberta Goloba je jasna. Kljub opozorilom, da bo uvedba prispevka za upokojence povzročila socialne stiske, vlada ni pripravila izjem ali zaščitnih ukrepov. Ignorirala je realnost nizkih pokojnin in se odločila, da bodo upokojenci nosili enako breme kot delovno aktivni. Takšna odločitev je ne samo socialno nepravilna, ampak tudi politično nevzdržna. V trenutnih okoliščinah, ko se prispevek pobira brez storitev, pomeni za starejše dvojno kazen: plačujejo več, prejemajo pa manj – oziroma nič.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo zato že 2. oktobra 2024 vložili Predlog zakona o spremembi Zakona o dolgotrajni oskrbi, s katerim smo predlagali črtanje prispevka za upokojence. Razlog je bil jasen: zaščititi socialni in gmotni položaj upokojencev ter preprečiti, da bi nosili breme sistema, ki jim ne zagotavlja nobene koristi. Vladna koalicija je naš predlog zavrnila, s čimer je prevzela neposredno odgovornost za to, da upokojenci še danes plačujejo prispevek, čeprav od njega nimajo zagotovljenih storitev dolgotrajne oskrbe.

8. Politična odgovornost in opozorilo – december 2025

Zakon ZDOsk-1 predvideva, da bodo s 1. decembrom 2025 začele veljati nove, še obsežnejše pravice v okviru dolgotrajne oskrbe – dolgotrajna oskrba v instituciji in denarni prejemek ter možnost nadomestne oskrbe v okviru pravice do oskrbovalca družinskega člana. Gre za ključne elemente sistema, ki naj bi zagotovili celovito pokritost potreb starejših in bolnih. Ti ukrepi naj bi bili prelomna točka reforme, ko bi dolgotrajna oskrba končno postala v celoti dostopna.

Toda realnost kaže, da sistem na ta datum ni pripravljen. CSD se že zdaj utaplja v nerešenih vlogah, informacijski sistem še vedno ne deluje, mreža izvajalcev pa je nepopolna – skoraj polovica občin nima sklenjenih pogodb. V domovih za starejše kronično primanjkuje kadra, ki je nujen za izvajanje institucionalne oskrbe. Namesto stabilne in urejene mreže imamo kaos, improvizacijo in prazne obljube. Vse kaže, da bo tudi 1. december 2025 postal zgolj še en datum na papirju, ki ga država ne bo sposobna uresničiti v praksi.

Posledice za ljudi bodo hude. Tisoči bodo oddali vloge za institucionalno oskrbo, dnevno oskrbo ali denarni prejemek, vendar bodo postopki obstali v predalih CSD. Oskrbe v domovih ne bo mogoče zagotoviti zaradi pomanjkanja kadra, dnevnih centrov marsikje sploh ni, denarnih prejemkov pa ljudje ne bodo prejeli, ker odločb ne bo. To bo povzročilo nove frustracije, socialne krivice in izgubo zaupanja v državo. Starejši, ki so pričakovali podporo, bodo razočarani, svojci pa bodo pod še večjim bremenom.

Za vlado dr. Roberta Goloba bo neuspeh pri zagonu teh pravic pomenil dokončen dokaz njihove nesposobnosti. Če bo 1. december 2025 minil brez dejanskega izvajanja, bo postalo očitno, da vlada dr. Roberta Goloba ne zmore izvajati niti zakonodaje, ki jo je sama sprejela. To ne bo zgolj tehnična težava, ampak politični polom, ki bo dodatno omajal zaupanje javnosti v celoten sistem socialne države.

9. Predloga Slovenske demokratske stranke

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da stanje, v katerem ljudje redno plačujejo prispevek za dolgotrajno oskrbo, pravic in storitev pa v praksi ni, ni sprejemljivo. Zato predlagamo naslednje ukrepe.

- Oprostitev upokojencev plačevanja prispevka za dolgotrajno oskrbo.

Upokojenci so ena najranljivejših skupin, z nizkimi dohodki in visokimi življenjskimi stroški. Nesprejemljivo je, da morajo plačevati prispevek za storitev, ki je sploh ne dobijo. Plačevanje prispevka pomeni neposredno znižanje pokojnin in dodatno socialno

stisko. Zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke zahtevamo, da vlada nemudoma pripravi spremembo zakonodaje in upokoјence oprosti plačevanja prispevka.

- **Uvedba moratorija na plačevanje prispevka, dokler sistem dolgotrajne oskrbe ne bo deloval ter pripravljena jasna in pregledna finančna konstrukcija za njeno izvajanje.**

Prispevek se ne sme pobirati, dokler ljudje nimajo dostopa do pravic in storitev. Zbiranje sredstev brez dejanskega izvajanja pomeni zlorabo zaupanja in socialno krivico. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke zato predlagamo, da se pobiranje prispevka začasno ustavi, dokler ne bodo vzpostavljeni informacijski sistem, kadrovske kapacitete, mreža izvajalcev in dejanska možnost uveljavljanja pravic.

Hkrati je treba pripraviti jasno finančno konstrukcijo, ki bo temelj za dolgoročno stabilnost sistema.

Glede na navedeno predlagana sklepa Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke sledita našemu jasnemu stališču: upokoјenci morajo biti nemudoma oproščeni plačevanja prispevka, pobiranje prispevka pa mora biti ustavljeno, dokler ljudje dejansko ne bodo imeli pravic, ki jim pripadajo.

II. Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide predlagamo, da po končani razpravi sprejme naslednja sklepa:

1. Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide poziva Vlado Republike Slovenije, da v roku enega tedna od sprejetja tega sklepa pripravi zakonske spremembe, s katerimi bodo upokoјenci oproščeni plačevanja prispevka za dolgotrajno oskrbo.
2. Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide poziva Vlado Republike Slovenije, da v roku enega tedna od sprejetja tega sklepa pripravi zakonske spremembe za uvedbo moratorija na pobiranje prispevka za dolgotrajno oskrbo, dokler ne bo vzpostavljen celovit in delujoč sistem dolgotrajne oskrbe ter pripravljena jasna in pregledna finančna konstrukcija za njeno izvajanje.

V imenu predlagatelja bo zahtevo za sklic nujne seje Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide predstavila poslanka mag. Karmen Furman.

III. Predlagatelji nujne seje Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide predlagamo, da na sejo odbora povabite:

- predsednika Vlade Republike Slovenije dr. Roberta Goloba,
- ministra za solidarno prihodnost Simona Maljevca,
- ministra za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Luko Mesca,

- generalnega direktorja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije mag. Roberta Ljolja,
- predsednika Združenja direktorjev članov Socialnih zavodov Slovenije Andreja Štesla,
- sekretarja Skupnosti socialnih zavodov Slovenije Denisa Sahernika,
- sekretarko Skupnosti centrov za socialno delo Tatjano Milavc,
- vodjo Sindikata centrov za socialno delo SINCE07 Perico Radoniča,
- predsednico Sindikata zdravstva in socialnega varstva Ireno Ilešič Čujovič,
- predsednika Socialne zbornice Slovenije Iztoka Mraka.

IV. Priloge – dostopno na:

- Rebalans blagajne ZZZS-ja nujen zaradi dolgotrajne oskrbe in učinkov plačne reforme (<https://www.rtvlo.si/zdravje/rebalans-blagajne-zzsz-ja-nujen-zaradi-dolgotrajne-oskrbe-in-ucinkov-placne-reforme/757198>).
- Podatki ZZZS o zbranih prispevkih za dolgotrajno oskrbo v obdobju julij–avgust 2025 (<https://www.rtvlo.si/zdravje/zzsz-od-prispevka-za-dolgotrajno-oskrbo-se-je-doslej-nabralo-44-1-milijona-evrov/755194>).
- Dolgotrajna oskrba: polovica občin še nima sklenjenih pogodb z izvajalci (<https://www.delo.si/novice/slovenija/skoraj-polovica-vseh-obcin-se-brez-pogodbe-z-izvajalcem-storitev>).
- Dolgotrajna oskrba: milijoni so, kdaj bodo tudi storitve? (<https://www.24ur.com/novice/dejstva/dolgotrajna-oskrba.html>).

Jelka Godec
vodja poslanske skupine

